

La festa de la sal

MARIA-MERCÈ MARÇAL

Tu i jo som aire que estalona el foc.
Som aigua oberta que esmola la terra.
Som terra espessa que s'allera en l'aire.
Som foc que imanta amb arrels noves l'aigua.
Tu i jo, amor, avui som tot el món
congriat en la festa de la sal.

Han trobat el seu lloc el pa i la sal
i la por no ens allunya de cap foc.
Rebem, com a penyora, tot el món:
fora del nostre abast, ni un pam de terra,
ni un bri de verd, esgarriat en l'aire,
ni un bri de blau, dissolt al clar de l'aigua.

Ni un ram de nit, perdut pel fosc de l'aigua,
ni un glop de mar, colgat solta la sal.
L'urc del desig fa el ple al grat de l'aire
i torna lívides herbes i foc.
Amants, parem el jaç damunt la terra
i ens fan de cambra boscos d'aquest món.

Som d'aquest món, però encetem un món
que endevinem amb els sentits de l'aigua.
Ens creixen arbres com si fóssim terra
i se'ns arrapen vives flors de sal.
Cremem i alhora transformem el foc
en energia dolça i en bleix l'aire.

Veus de desig fan que es capgiri l'aire
i escampen tretze vents arreu del món.
Ens abracem amb les plomes del foc
i mesclem l'ona com si fóssim d'aigua.
Ens batega a la boca un cor de sal
Que obre finestres noves a la terra.

Quan fem l'amor, se'ns assembla la terra.
S'espiguen, altes, les branques de l'aire.
Cristal·litza la pena de la sal

i una alegria d'heura pren el món.
No hi ha paranys en el sexe de l'aigua
ni tirania en la farga del foc:

som amb el foc al centre de la terra,
brollem amb l'aigua i alenem amb l'aire.
Fem rodar el món a l'era de la sal.

MARÇAL, Maria-Mercè (1985): *La germana, l'estrangera*. Sant Boi de Llobregat: Llibres del Mall.